

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN HOGER BEROEP

Zaaknummer: 20-041

Datum uitspraak: 21 juni 2021

Uitspraak op het hoger beroep van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

verschenen in persoon

hierna te noemen: **appellant**

en

De vereniging naar Nederlands recht

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te Amsterdam

gemachtigde: mevrouw D.A. Schuitemaker LLB

hierna te noemen: **verweerder**

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Bij uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg van 18 november 2020 heeft het Tuchtcollege in eerste aanleg de aan appellant verweten gedraging bewezen verklaard en appellant daarvoor strafbaar geacht. Aan appellant is een geldboete opgelegd van € 750,00, bij niet tijdige betaling te vervangen door een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon voor een periode van 12 maanden en een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon opgelegd voor een periode van 9 maanden, geheel onvoorwaardelijk, de vervangende diskwalificatie daaronder niet begrepen, met een proeftijd van 2 jaar.

- 1.2. Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief van 17 december 2020 hoger beroep ingesteld. Kern van het beroep van appelland houdt in dat gelet op de gezondheidstoestand van de hond de pups met een spoedkeizersnede geboren zijn en voorts dat de opgelegde straf te hoog is.
- 1.3. Het Tuchtcollege in hoger beroep heeft de zaak in hoger beroep ter zitting behandeld op 27 mei 2021, alwaar appelland is verschenen en namens verweerder is verschenen mevrouw D.A. Schuitemaker LLB. Na de hoorzitting is de uitspraak bepaald.
- 1.4. In de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg wordt zijdelings genoemd dat appelland in het verleden al eens een straf is opgelegd. Gelet op de geruime tijd die verstreken is sinds de laatste veroordeling van appelland, heeft het Tuchtcollege in eerste aanleg die eerdere veroordeling niet als strafverzwarende omstandigheid meegenomen. Zoals ter zitting besproken is deze eerdere uitspraak d.d. 25 november 2009 door verweerder op 28 mei 2021 nagezonden. Appelland is in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren en heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt door op 1 juni 2021 een schriftelijke reactie te mailen aan het Tuchtcollege in hoger beroep waarvan het college kennis heeft genomen. Gelet op het feit dat deze uitspraak ruim 10 jaar geleden onherroepelijk is geworden en appelland in de tussentijd niet door verweerder is aangeklaagd, zal het Tuchtcollege in hoger beroep deze uitspraak van 25 november 2009 daarom niet ten nadele van appelland laten meewegen. Te dien aanzien weegt het Tuchtcollege in hoger beroep mee dat verweerder na de mondelinge behandeling van het onderzoek ter zitting in hoger beroep heeft kunnen aangeven wanneer deze eerdere uitspraak tegen appelland is geweest en aldus ook zelf onvoldoende gewicht aan deze eerdere uitspraak heeft toegedicht in het kader van de recidive.

2. De omschrijving van het verweten gedrag in eerste aanleg

- 2.1. Appelland wordt de volgende gedraging verweten:

Dat hij, eigenaar van een teef, genaamd XXXXXX, NHSB XXXXXX en geboren op XXXXXX, deze teef heeft laten dekken dan wel niet heeft voorkomen dat die teef is gedekt, waardoor die teef op of omstreeks 28 mei 2020 een nest heeft gekregen waarmee tussen de geboortes van twee opeenvolgende nesten van deze teef geen termijn van tenminste 12 maanden zit.

3. Formele voorvragen

3.1. Per 1 juli 2020 is bij de Raad van Beheer een gewijzigd Kynologisch Reglement in werking getreden en ter nadere uitwerking daarvan een lijst met maximum sancties voor veel voorkomende vergrijpen ingevoerd. Op grond van het bepaalde in artikel VI.35 van het Kynologisch Reglement vormt deze lijst een onderdeel van dit reglement. Nu in het Kynologisch Reglement geen overgangsbepalingen zijn opgenomen, zijn zowel het gewijzigde Kynologisch Reglement als de lijst van maximum sancties op deze tuchtzaak van toepassing. Volgens de genoemde lijst geldt per genoemde datum van 1 juli 2020 voor een overtreding van artikel VIII.1 lid 5 van het Kynologisch Reglement als maximum sanctie: een geldboete van € 1.000,00 en een tijdelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van twaalf maanden, gevolgd door een proeftijd van twee jaar. Daarbij merkt het Tuchtcollege in hoger beroep op dat met het per 1 juli 2020 in werking getreden Kynologisch Reglement in artikel 70 van het Procesreglement Tucht recht het als volgt is bepaald: *“dat van elke uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg door zowel de veroordeelde, de verweerder als het bestuur hoger beroep kan worden ingesteld, met uitzondering van: (...) c. een opgelegde boete tot en met een bedrag van € 1.000,00”*. Op grond van deze bepaling zou appellant in beginsel niet in hoger beroep kunnen opkomen tegen de aan hem bij uitspraak van 18 november 2020 opgelegde geldboete van € 750,00.

Nu in de onderhavige uitspraak in eerste aanleg – naast de genoemde geldboete – ook een andere straf is opgelegd, te weten een tijdelijke diskwalificatie van de persoon, is het Tuchtcollege in hoger beroep evenwel van oordeel dat appellant ontvankelijk is in zijn beroep.

3.2. Appellant heeft zijn beroepschrift op 18 december 2020 ingediend. Gelet op het bepaalde in artikel 70 Procesreglement Tucht recht van het Kynologisch Reglement is appellant hiermee te laat in hoger beroep gekomen. Het Tuchtcollege in eerste aanleg heeft op 18 november 2020 uitspraak gewezen. Deze uitspraak is op 17 november 2020 per aangetekende post verzonden. Volgens artikel 70 lid 2 en 3 Procesreglement Tucht recht bedraagt de termijn voor het indienen van het hoger beroep vier weken, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan veroordeelde aangetekend is verzonden. Dit betekent dat het beroepschrift uiterlijk vier weken na 17 november 2020 diende te worden ingediend, hetgeen betekent uiterlijk 15 december 2020.

Het Tuchtcollege in hoger beroep gaat ervan uit dat deze termijnoverschrijding is gelegen in de onjuiste mededeling in de begeleidende brief van 17 november 2020 aan appelland bij het verzenden van de uitspraak in eerste aanleg. Deze mededeling luidde als volgt: (...) *kunt u hoger beroep instellen bij het Tuchtcollege in hoger beroep. Dit moet u wel binnen 4 weken na de datum van de uitspraak doen. Dit betekent uiterlijk op 18 december 2020.* (...). Gelet op het vorenstaande is het Tuchtcollege in hoger beroep van oordeel dat in deze omstandigheden de termijnoverschrijding appellante niet kan worden tegengeworpen en dat naar het oordeel van het College hier sprake is van een versoebbare termijnoverschrijding.

4. De standpunten van appelland en verweerder in hoger beroep

4.1. Standpunt appelland

4.1.1. Appelland heeft in hoger beroep aangevoerd dat hij altijd eerlijk en te goeder trouw is geweest. Appelland beschouwt zichzelf niet als een 'broedfokker' of 'vermeerderaar' maar met elk nest wordt opnieuw geprobeerd de ras-standaard van het ras te benaderen. Vanwege een vergiftiging van de moederhond kon door een keizersnede de moederhond en twee van de acht puppy's worden gered. Hierdoor zijn de puppy's wel 5 á 6 dagen te vroeg geboren. Appelland heeft er toen niet bij stilgestaan dat de datum van de geboorte een probleem zou zijn.

4.1.2. In eerste aanleg en ook in hoger beroep heeft appelland het hem verweten tuchtrechtelijk vergrijp, zoals beschreven in het klachtenformulier, erkend. Ter zitting heeft hij zijn bekennende verklaring uitdrukkelijk bevestigd en herhaald.. Het beroep van appelland richt zich voornamelijk tegen de hoogte van de door het Tuchtcollege in eerste aanleg opgelegde straffen, samengevat een geldboete van € 750,00 en een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon voor een periode van 9 maanden, geheel onvoorwaardelijk, met een proeftijd van 2 jaar.

4.1.3. Appelland stelt zich op het standpunt dat vooral de diskwalificatie een zware straf is en vraagt het Tuchtcollege in hoger beroep begrip voor het feit dat daar inmiddels al bijna 6 maanden van verstreken zijn. Door de diskwalificatie zouden teven, waarmee tot nu toe nog niet gefokt is en die komend jaar de leeftijd van 5 jaar zouden bereiken, voor de fokkerij niet meer in aanmerking komen en zou een bekende dekru van appelland voor het nageslacht verboden worden. Volgens appelland zou het intrekken van de onvoorwaardelijke straf of het omzetten in een

voorwaardelijke straf met een proeftijd van 2 jaar meer recht doen aan de aard van de overtreding.

4.1.4. Appellant geeft toe dat hij door zijn wijze van fokken, het risico voor lief heeft genomen dat hij zo scherp aan de termijn heeft gefokt dat de termijn tussen opeenvolgende nestjes te kort zou zijn, gelet op de bepalingen in het reglement.

4.2. Standpunt verweerder

4.2.1. Verweerder heeft het Tuchtcollege in hoger beroep verzocht om de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg te bekrachtigen.

4.2.2. Ter zitting heeft verweerder aangevoerd dat in eerste aanleg bij het Tuchtcollege geen straf is gevorderd omdat appellant destijds niet op de zitting is verschenen en de zaak toen schriftelijk is behandeld. Door het Tuchtcollege in eerste aanleg is aan appellant een zware straf opgelegd. Er was destijds een vermoeden van recidive. Onder het nieuwe reglement zou een geldboete van € 500,00 en een tijdelijke diskwalificatie van 6 maanden voorwaardelijk gevorderd zijn.

4.2.3. Verweerder heeft ter zitting voorts aangegeven dat vanuit de Raad van Beheer het advies wordt gegeven in ieder geval een loopsheid over te slaan.

5. De beoordeling door het Tuchtcollege in hoger beroep

5.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

5.1.1. Appellant heeft bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland een dekaangifte en/of een geboorteaangifte ingediend. Op grond daarvan is appellant onderworpen aan het tuchtrecht en de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland (artikel III.20 en artikel VI.1 sub f van het Kynologisch Reglement). Het Tuchtcollege in hoger beroep is dan ook bevoegd om kennis te nemen van het hoger beroep.

5.1.2. Het door appellant verschuldigde griffierecht voor het instellen van beroep is tijdig door verweerder ontvangen. Op grond van artikel 53 lid 1 en artikel 69 lid 3 van het Kynologisch Reglement van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is appellant dan ook ontvankelijk in zijn beroep. Voor wat betreft de

ontvankelijkheid van het beroepschrift wordt verwezen hetgeen hiervoor is overwogen onder punt 3.2.

5.2. Het verweten gedrag

5.2.1 Appellant heeft het verweten gedrag bekend, welke bekentenis tot het bewijs heeft gebezigd. Het Tuchtcollege in hoger beroep is dan ook van oordeel dat appellant artikel VIII.1 lid 5 juncto artikel VIII.3 van het Kynologisch Reglement heeft overtreden, en dat appellant daarvan een tuchtrechtelijk verwijt als bedoeld in artikel VI.3 lid 1 van het Kynologisch Reglement kan worden gemaakt. Deze bewezenverklarde gedraging is strafbaar op grond van artikel VIII.3 van het Kynologisch Reglement.

6. Bewezenverklaring

6.1. Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierna genoemde bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang, komt het Tuchtcollege in hoger beroep tot het oordeel dat bewezen is dat appellant de verweten gedraging heeft begaan en, dat deze gedraging gekwalificeerd kan worden als een tuchtrechtelijk vergrijp in de zin van art. VIII.1 lid 5 juncto art. VIII.3 van het Kynologisch Reglement (2020).

6.2. Dat appellant heeft aangevoerd dat hij altijd eerlijk en te goeder trouw is geweest, dat door een spoedkeizersnede de puppy's te vroeg zijn geboren en dat hij zichzelf niet als 'broedfokker' en/of 'vermeerderaar' ziet, maakt dit niet anders. Het Tuchtcollege in hoger beroep acht aannemelijk dat appellant altijd eerlijk en te goeder trouw is geweest. Naar het oordeel van het Tuchtcollege in hoger beroep doet de vroeggeboorte van de puppy's door de spoedkeizersnede echter niet af aan het hetgeen bewezen wordt geacht, en dat is het bepaalde in artikel VIII.1 lid 5 van het Kynologisch Reglement. Ten overvloede merkt het Tuchtcollege in hoger beroep op dat, gelet op de dekdatum van de teef, zou bij een normale dracht de geboorte van het nestje puppy's ten opzichte van de geboorte van het vorige nestje dit alsnog binnen de gestelde minimumtermijn van 12 maanden zijn geweest.

7. Bewijsmiddelen

7.1. Nu appellant het ten laste gelegde feit heeft bekend en door of namens hem geen vrijspraak is bepleit, volstaat het Tuchtcollege in hoger beroep met de navolgende opsomming van de bewijsmiddelen, als bedoeld in art. 64 lid 5 juncto art. 69 lid 3 van het Procesreglement Tuchtrecht:

1. de bekennende verklaring van appellant zoals afgelegd ter zitting in hoger beroep op 27 mei 2021;
2. de verklaring van appellant in het beroepschrift d.d. 17 december 2020;
3. de verklaring van appellant in het verweerschrift d.d. 12 oktober 2020 in eerste aanleg.

8. Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

8.1. Er is niet gebleken van omstandigheden die de strafbaarheid van het bewezenverklaarde uitsluiten, zodat dit strafbaar is.

8.2. Het bewezenverklaarde levert het volgende tuchtrechtelijk vergrijp op:

Een teef mag niet worden gedekt als deze dekking tot gevolg heeft dat tussen de geboortes van twee opeenvolgende nesten van deze teef geen termijn van tenminste 12 maanden zit (artikel VIII.1 lid 5 van het Kynologisch Reglement).

9. Strafbaarheid van appellant

9.1. Geen omstandigheid is aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de appellant ten aanzien van het bewezenverklaarde uitsluit, zodat de appellant strafbaar is.

10. Oplegging straf of maatregel

10.1. Het Tuchtcollege heeft in hoger beroep de op te leggen straf bepaald op grond van de ernst van het feit en de omstandigheden waaronder dit is begaan en gelet op de persoon en draagkracht van de appellant. Het Tuchtcollege in hoger beroep heeft daarbij in het bijzonder het volgende in ogenschouw genomen:

10.2. Het Tuchtcollege in hoger beroep acht de gedraging vanwege het feit dat appellant de teef te snel heeft laten dekken dan wel niet heeft voorkomen dat deze teef te snel weer is gedekt waardoor de teef binnen een termijn van 12 maanden twee opeenvolgende nesten heeft gekregen, als ernstig. Een fokker dient dan ruim voldoende tijd te laten bestaan tussen twee opeenvolgende dekkingen. Naar het oordeel van het Tuchtcollege in hoger beroep heeft appellant in dat stadium dan ook onvoldoende oog gehad voor de gezondheid en het welzijn van de teef. Daar komt bij dat appellant een ervaren fokker van honden is waardoor hij aldus beter had behoren te weten en acht had moeten slaan op de op hem van toepassing zijnde regelgeving van de Raad van Beheer voor de Kynologie. Anderzijds heeft appellant ter zitting het inzicht getoond dat de termijn tussen de dekkingen te scherp is geweest, dat hij bij verweerder beter had moeten navragen en dat hij het in de toekomst anders zal doen.

10.3. Gelet op het vorenstaande acht het Tuchtcollege in hoger beroep de navolgende straf passend en geboden.

11. De toepasselijke bepalingen

11.1. De beslissing berust op artikel VIII.1 lid 5 juncto artikel VIII.3 van het Kynologisch Reglement.

12. De beslissing

12.1 Het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in hoger beroep kennis te nemen;
- verklaart appellant ontvankelijk in zijn beroep;
- vernietigt de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg van 18 november 2020 doch uitsluitend voor wat betreft de strafoplegging en in zoverre opnieuw rechtdoende in hoger beroep en veroordeelt appellant tot:
- betaling van een geldboete van € 500,00;
- en
- legt appellant een tijdelijke diskwalificatie van zijn persoon op voor een periode van 6 (zes) maanden, geheel onvoorwaardelijk, een en ander verminderd met de duur van de tijdelijke diskwalificatie welke sinds de

Zaaknummer: 20-041

Datum uitspraak: 21 juni 2021

- aanvang van tenuitvoerlegging per 2 december 2020 inmiddels van de in eerste aanleg opgelegde tijdelijke diskwalificatie is verstreken;
- bepaalt voorts dat op grond van artikel 68 Procesreglement Tuchtrect van het Kynologisch Reglement de Fédération Cynologique Internationale (F.C.I.) van deze beslissing door het bestuur van de Raad van Beheer op de hoogte wordt gebracht;
 - en bevestigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg voor het overige.

Deze uitspraak is gewezen te Woudenberg op 21 juni 2021 door mevrouw mr. A.A. Jurgens-Boot, voorzitter, mevrouw mr. N.A. de Leon-van den Berg en de heer L.M.E. Verheugt, leden, in tegenwoordigheid van de heer A.J. van Koerten, secretaris.

Mevrouw mr. N.A. de Leon-van den Berg en de heer L.M.E. Verheugt zijn buiten staat om deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mevrouw mr. A.A. Jurgens-Boot

De heer A.J. van Koerten